

(4)

של החצר, שם לא יכול לצפות בו איש, ובימים הראשונים של דצמבר החלו מבצבצות בכנפיו נוצות גדולות וחזקות, נוצות של עוף זקן, אשר דמו יותר לפגע חדש של זקנה. אך הוא, ככל הנראה, ידע את פשר השינויים הללו, שכן נזהר היטב שלא יבחין בהם איש, ושאיש לא ישמע את שירי החובלים אשר היה מזמר לעתים לאור הכוכבים. בוקר אחד עמדה אליסנדה חותכת עיגולי בצל לצהריים, כאשר רוח גדולה – ככל הנראה מן הים הפתוח – פרצה לתוך המטבח. היא קרבה לחלון ותפסה את המלאך בניסיונותיו הראשונים להמריא. הם היו כה מגושמים, עד שחרש בציפורניו תלם בתוך חלקת הירקות והיה קרוב למוטט את הדיר באותן חבטות כנף עלובות, אשר החליקו באור ולא מצאו אחיזה באוויר. אולם עלה בידו להתרומם. אליסנדה פלטה אנחת רווחה, למענה ולמענו, בראותה אותו חולף מעל לאחרוני הבתים, מתאזן איכשהו במעופו המסוכן של פרס תשוש. היא המשיכה לעקוב אחריו עד שסיימה לחתוך את הבצל, והמשיכה לעקוב אחריו גם כשכבר אי אפשר היה לראותו, שכן עתה כבר לא היה מטרד בחייה, כי אם נקודה דמיונית באופק הים.

מתוך הסיפור העצוב שלא ייאמן על ארנדירה התמה

וסבתא אכזרית, שוקן, 1986.

פעילויות

מה קורה כאשר אנשים ניצבים בפני תופעה שלא פגשו עד כה, ואין להם הסבר?

1. מספר אנשים מתושבי הכפר מנסים לתת הסבר להופעת הזקן בעל הכנפיים.

א. הביאו דוגמה להסבר אחד; כיצד מפרש המסביר את התופעה?

ב. מדוע מתאים לו להסביר כך את התופעה?

2. כיצד מנצלת בעלת המקום, אליסנדה, את נחיתתו של הזקן בחצרה?

3. מהו "הכישרון השיווקי" של "אשת העכביש"?

4. מהן החולשות האנושיות שאליהן מפנה מרקס את הזרקור בסיפור?

5. המספר משתמש באירוניה כדי לתת ביטוי לביקורתו. הביאו שתי דוגמאות וכתבו

מהי הביקורת. על אירוניה תוכלו לקרוא בעמוד 188.